KARİKATÜR

Turfanda Çiçekler!

— Bütün çiçekler açılıyor...
— Bana kocam daha fazla müsaade etmiyor!...

EV DOKTORU

Ehemmiyetsiz arızalar, küçük rahatsızlıklar için hemen telâşlanarak doktora koşmak, saatlerce, bazan günlerce hastalığınızın mahiyetini anlıyamadığınızdan merak içinde kalmak istemiyorsanız, YENİ EV DOKTORU'nu itina ile biriktiriniz. Ailede EV DOKTORU 20 formada tamam olacak bir Tıp Ansiklopedisidir. Onda, mahiyetini, işaretlerini ve sebeplerini öğrenmek istediğiniz her hastalığı hurufu heca sırasile bir dakikada bulacaksınız. YENİ EV DOKTORU sade size hastalığın mahiyeti ve sebeplerini değil, tedavi usul ve çarelerini de açık bir lisanla anlatacaktır. Her aile babası, her anne, YENİ EV DOKTORU'nu vefakâr bir arkadaş samimî bir kara gün dostu gibi kütüphanesinden ayırmamalıdır. Her forma 10 kuruştur.

Geceleri üzerinizde meşhur

EVEREADY

elektrikli lâmbayı taşımadan hiçbir yere gitmeyiniz.

BOURLA BİRADERLER

İSTANBUL - ANKARA - İZMİR

Tarihten Çizgiler Albümü

Geçen yılların en gülünç taraflarını birer tablo halinde bu albümde bulacaksınız. Fiatı yalnız 25 kuruştur.

Bir zarf içinde 25 kuruşluk posta pulu gönderenlere derhal bir adet gönderilir.

Yolcu — Aman ne diyorsunuz, bir konyak şişesine bir lira gümrük olur mu? Eğer insaflı bir fiat istemezseniz hepsini gözünüzün önünde içerim ha!..

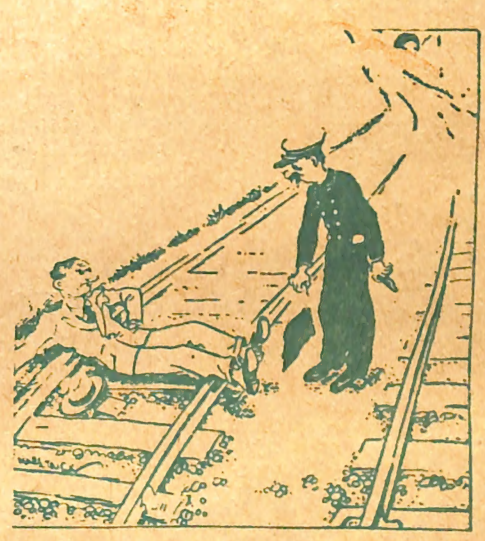

İntihar etmek istiyen adam — Ne kepezelik, yarım saattir tren bekliyorum hâlâ gelmedi...

Yol bekçisi — Bu tren rötar yaptı, isterseniz ikinci yola uzanın, oradan beş dakikaya kadar bir tren geçecek!..

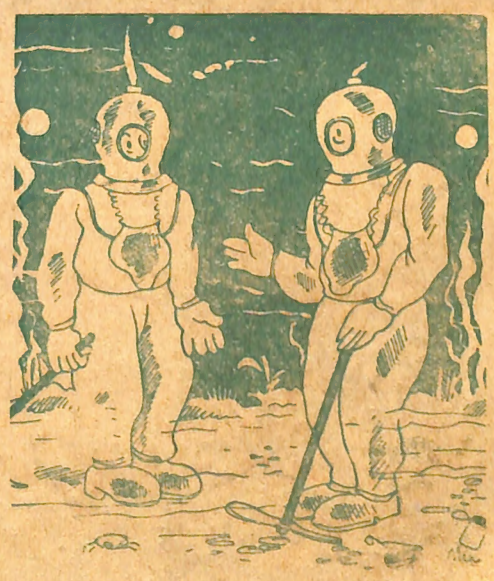

— Haniya, sen dalgıçlığı bırakıp başka iş tutacaktın?..

— Tuttum bile, denizin dibinde eski gemilerden kalma altın külçeleri arıyorum!...

No. 117 CİLT: 5 YİL: 3 FİATİ 10 KURUŞTUR 24 MART 1938

KARİKATÜR

ÇIKARAN: SEDAT SİMAVÎ

İdarehanesi:
İstanbul: Ankara caddesinde hususî daire. Posta kutusu: İstanbul 103

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruş. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

✻ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ VE EBEDİ MİZAH MECMUASİ ✻

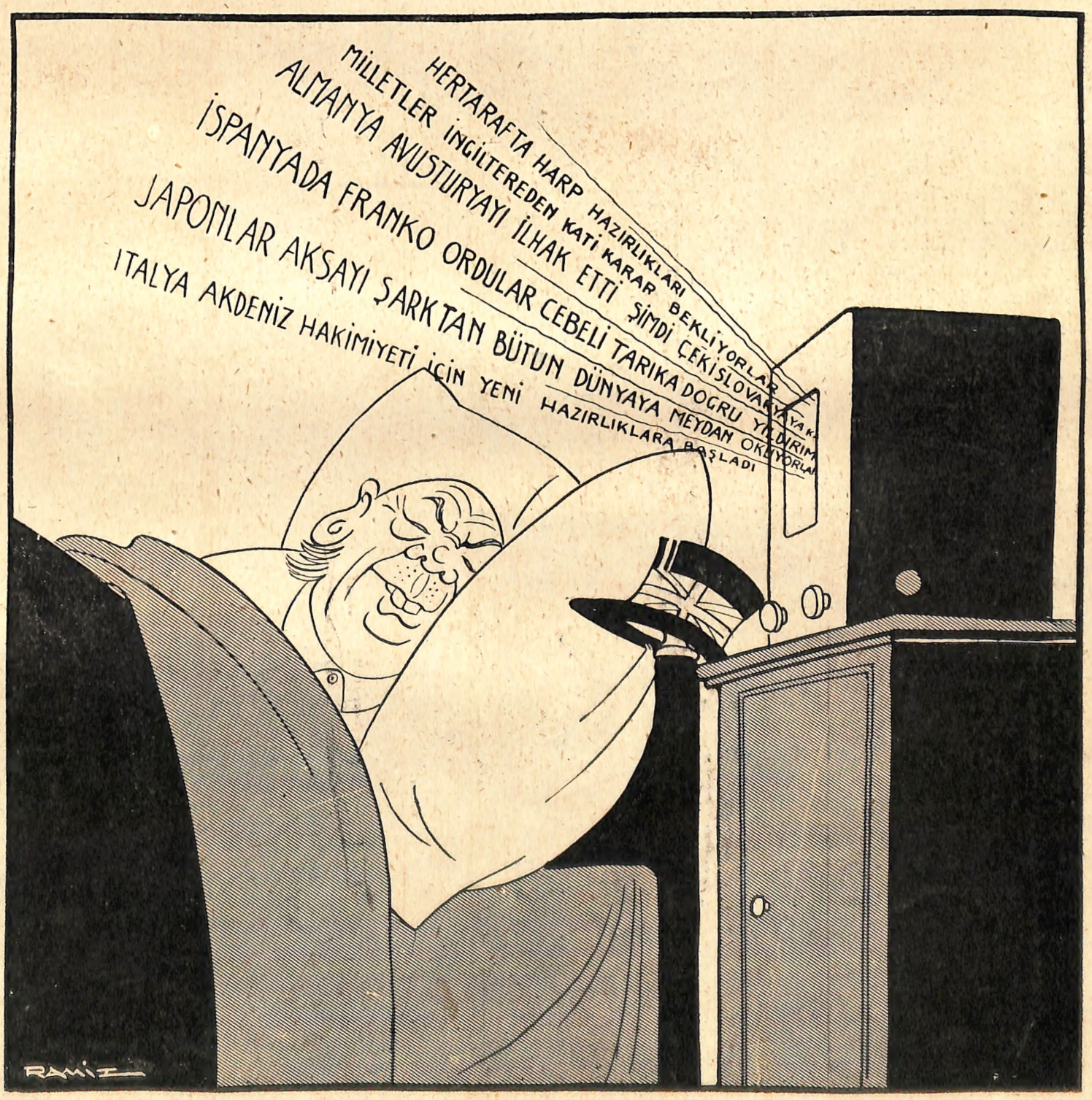

İngiliz — Ben kös dinlemiş adamım, bu dalgaların uzunu da kısası da bana vız gelir!...

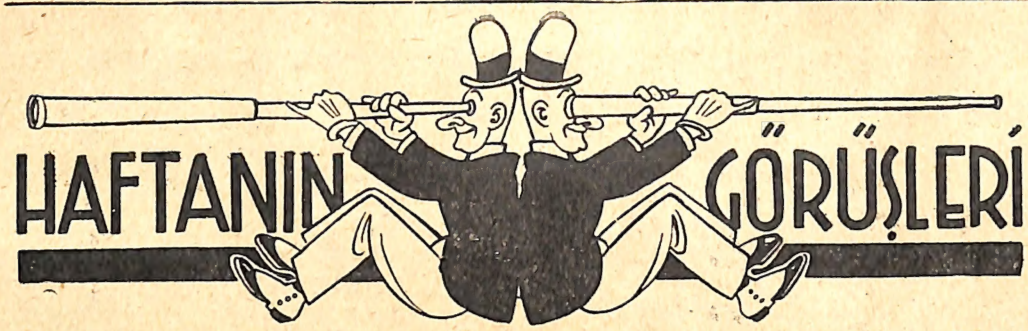

HADİSENİN AKİSLERİ

Evimden matbaaya gelmek üzere tramvaydayım. Önümdeki sırada oturan iki kişi hem gazete okuyorlar, hem konuşuyorlar. Hâdiseden bahsettiklerini anlıyarak gayri ihtiyarî kulak kabartıyorum.

Biri söylüyor:

— Avusturyadaki sabık Vatanperverler fırkası reisi kumandan Fay, Almanların Viyanaya girdiklerini görünce dayanamamış intihar etmiş. İstiklâlini kaybetmek acısı hiç bir acıya kıyas edilemez... Anlaşılan zavallı adam dayanamamış... Yalnız hayret ettiğim bir şey var. Avusturyanın istiklâli davasında ondan daha ateşli bir adam tanınan sabık Başvekil bay Şuşnig ayni günde düğün yapmış, çoktanberi sevmekte olduğu bir kadınla evlenmiş..

Arkadaşı filozofça cevap verdi:

— Daha iyi dedin ya... O da intihar etmiş işte...

* * *

Ayni günde tanıdıklarımdan bir hariciye memurunu görüyorum. Suratı bir karış uzamış, gözleri dalgın derin derin düşünüyor:

— Ne oldunuz, neniz var? diyorum.

— Avusturya meselesi canımı sıkıyor birader, diyor.

— İstiklâlini kaybetmiş bir memleket hakikaten acınacak bir memlekettir diyorum.

Anlamamış gibi yüzüme bakıyor, sonra:

— Evet, orası öyle, diyor, maamafih başka bir mesele de var... Avrupadaki sefaret memuriyetlerinden birine tayin edilmek için senelerdenberi sıra bekliyorum... Şimdi bunlardan biri daha eksilince iş bir kat daha sarpa sarıyor.

* * *

Ayni tramvayda tesadüf ettiğim bir Maarifçinin bilâkis yüzü gülüyor. Sualimi beklemeden:

— Bizim Üniversitenin hakikaten parlak şansı var, diyor.

Bu sefer ben anlamıyarak soruyorum:

— Şansı olduğu muhakkak... Fakat ben münasebeti pek kavrıyamadım.

O, tekrar gülüyor:

— Almanlar Viyanaya gelince, Viyanadan da tabiatile bize birçok mütahassıs profesörler gelecek.

* * *

Ankara caddesindeki kitapçı dükkânlarının önünden geçerken gözüm içeri kayıyor, patronun kara kara düşündüğünü görüyor, vê soruyorum:

— Hayrola... Galiba yine kâğıt meselesini düşünüyorsunuz.

Kitapçı istemeden sırıtıyor:

— Ona alıştık, diyor, şimdi başka dert var... Avusturya meselesi..

Gayri ihtiyarî bağırıyorum:

— Sen de mi? Fakat azizim Avusturya müstakil yaşamış, yahut Almanyaya iltihak etmiş... Bundan sana ne?

Patron kızıyor:

— Sana ne olur mu be gözüm? Yeni bastığım binlerce Avrupa haritasının boyaları kurumadan, kâğıt ve matbaa masrafı verilmeden harita değişti. Şimdi bunları okka ile satıp tekrar borca girerek yenisini bastırmak lâzım...

— Ne çare başa gelen çekilecek, diyorum. Maamafih sen beni dinlersen birkaç ay acele etme... Belki Allah esirgesin yeni bir kazığa uğrarsın.

* * *

Koltuğunun altında soba borularile

Patron — Bu ne be, üç bin lira açık... Sen beni deli mi edeceksin?.
Muhasebeci — Pardon bayım, yanlışlıkla size vergi dairesine gösterilecek defteri vermişim!...

Şair ve Daktilo

Kitapçı genç şaire dedi ki:

— Şiirleriniz güzel. Onları bir mecmua halinde basmıya karar verdim. Ancak yazılar iyi okunmuyor. Mürettipler güçlük çekecekler. Niçin şiirlerinizi daktilo makinesile yazmadınız?.

Genç şair güldü:

— Daktilo makinesile yazı yazmak elimden gelseydi şiir yazar mıydım?

●

EVDEKİ PAZARLIK

Çok hasisti ama otuz kuruşu gözden çıkarmıştı. Oğlunu da beraber alarak sinema gişesine yaklaştı.

Ciğerparesini kucağına oturtacağı için işi bir biletle halletmeyi tasarlamıştı. Fakat gişe memuru:

— Her yer elli kuruş, dedi, daha aşağısı yok.

— Ya çocuklara?

— Yirmi beş kuruştur.

— Şu halde yirmi beşlik bir bilet verin. Ben yavrumun kucağına oturup seyrederim.

---

karşıdan gelen sobacı Avram dalgınlıkla koluma çarpıyor, sonra durarak özür diliyor:

— Pardon... Zatinizi yormedim.... Malum ya. Alamanlar Viyanaya yirdiler... Aklim başimda yok...

— Allah Allah, diyorum, Almanların Viyanaya girmesinden sana ne?

Avram yalvarır gibi:

— Boyle solyema, yozunu siveyim, diyor. Naziler Avusturyaya yirince kim bilir İstanbul piyasasina kaç yüz sobaci, tenekeci yelecek...

* * *

Matbaada Filistinli bir Arap dostla karşılaştım:

— Dertleşmiye geldim, dedi, bizim oradaki yahudilerle nasıl başa çıkacağımızı düşünürken, şimdi Viyanadan akın akın yenileri gelecek... Şu Almanlar ne ettilerse bize ettiler.

* * *

Hâdise Ankara caddesindeki kitapçıya, tenekeciye, Avrupada memuriyet bekliyen hariciye memuruna, Filistinli Arap dosta bukadar tesir ederse, Fransa, İngiltere, Belçika, Çekoslovakya vesairedeki diplomatların başında ne ateş yandığını artık siz tasavvur edin.

KARİKATÜR

Taşımak istemiş

Acarla can ciğer arkadaşı Hırçın evlerinin önündeki meydanlıkta güzel güzel oynarlarken birdenbire boğaz boğaza geldiler. İkisinin annesi de yavrularını seyrediyorlardı. Kavgayı görünce Acarın annesi telâşla sordu:

— Ne oldu Acar, ayıp değil mi? Bu kavga neden?

Acar Hırçının boğazını sıkarken cevap verdi:

— Anne kabahat Hırçında, kazdığımız çukuru eve götürmek istiyor.

Sıra ile!

Acarla küçük kardeşi beraber karada kızak kayıyorlardı. Anneleri küçük kardeşi pek yorgun, pek bedbaht görünce Acara çıkıştı:

— Baksana kardeşin yorgunluktan harap olmuş, halbuki kızağa bir sen binmelisin, bir o!

Acar ciddiyetle cevap verdi:

— Zaten sıra ile biniyoruz anne, yalnız yokuştan aşağı inerken o biniyor ben çekiyorum, yukarı çıkarken ben biniyorum o çekiyor.

Süpürgeci — E... Kuvvetli tavan süpürgeleri var... Her eve lâzım oluyor!...

Tehdide karşı

(M...) arkadaşına dert yandı:

— İşittin mi, muharrir (F..) kitabı hakkında yazdığım makaleye sinirlenmiş... Gezdiği, dolaştığı yerde bana veriştirip duruyormuş.. Bu kadarla kalsa ne iyi... Beni dayakla da tehdit ediyormuş... «Edepsizi nerede görürsem arkasına bir tekme vurup futbol topu gibi beş adım öteye fırlatacağım» diyormuş.. Herif zorbadır. yapar mı yapar? Kuzum Allah aşkına bana bir akıl öğret... Bu felâketin önüne geçmek için ne yapayım?

Arkadaşı düşünmeden cevap verdi:

— Hiç, ne yapacaksın... Onu gördüğün gibi yere oturuverirsin.

ESBABI NEYMİŞ:

Bıçkın bir şehir uşağı olan Susta Ali uzun müddet boşta kalınca civar çiftliklerden birine gitti rençber oldu.

İki ay sonra birdenbire çıkagelince ahbapları meraklanıp sordular:

— Ne o, Ali, çiftlik rahat değil miydi?

Ali ciddiyetle cevap verdi:

— Rahattı.

— O halde neden geldin?

— Bakın anlatayım. Geçenlerde bir gün çoban kazaen bir koyun öldürdü. Baktım akşama koyun eti yedik. Birkaç gün sonra çiftlik sahibinin oğlu ava çıktı. Öteye beriye kurşun sıkarken bir kaç tavuk vurdu. O akşam da onları yedik. Derken birdenbire mal sahibinin kaynanası sizlere ömür vefat etmez mi? Tabiî çakarsınız. Ne olur ne olmaz diye akşamı beklemeden yürüdüm.

Aydaki insanlar

Gece masa başında ders çalışan iki kardeş münakaşa ediyorlardı:

— Dünyada olduğu gibi ayda da insanlar var..

— Hayır, ayda insan yok... Çünkü ayda hava olmadığını biliyoruz... Havasız yerde de insan yaşıyamaz.

— Ayda hava olmadığını nereden anlamışlar...

— Yoktur..

— Vardır.

Çocukların bu münakaşasını dinliyen ihtiyar hizmetçi yanlarına yaklaştı:

— Ayol çocuklar, siz delirdiniz mi? Dedi, hiç ayda insan olur mu?

Çocuklar bir ağızdan sordular:

— Nereden biliyorsun?

Hizmetçi güldü:

— Ay hilâl haline geldiği zaman, karpuz kapuğu gibi incecik bir şey kalıyor. Ayda insan olsaydı o zaman neresinde otururlardı?

HİÇ BOZULMAMIŞ:

İşleri üstüste kötü gidiyordu. Bütün ümidi karısına «Sakla» diye verdiği 50 lirada idi. Nihayet ay başında ev sahibi ile bakkala görünebilmek için bu baha biçilmez ihtiyat akçesine el uzatmak istedi. Karısına sordu:

— Sevgilim sana bıraktığım elli lira duruyor ya?..

Karısı hiç istifini bozmadan cevap verdi:

— Otuz lira ile bir kostumlük, yirmi lirasile de bir pijamalık aldım. Tastamam duruyor.

Bokstan sonra

Cılız bir boksör azılı ve sakar rakibile dövüşmek için locasında hazırlanırken manajerine:

— Benim için kapıda bir otomobil bulundurmayı unutmayın, dedi... Müsabakadan sonra uzakça bir yere gideceğim.

Manajer cevap verdi;

— O ciheti merak etmeyin, dedi, sıhhî imdat otomobili bir telefonla iki dakikada yetişir.

İSABET Kİ ETMEMİŞ:

Çok meşhur ve çok usta bir cerrahtı. Mektebe giderken hayatını kazanmak için berberlik ettiği söylenirdi.

Bir ameliyat esnasında asistanlarından biri mühim bir neşter hatası yaptı. Üstat çıkışınca:

— Ne yapalım, diye homurdandı, biz vaktile berberlik etmedik ki.. Ustura tutmasını bilmiyoruz.

Üstat telmihi hemen karşıladı:

— İsabet ki, etmediniz evlât, dedi, eğer etseydiniz muhakkak berber kalırdınız.

NAMUS MESELESİ:

Hâkim çok cerbezeli olan suçluya sordu:

— Başka sabıkanız var mı?

— Anlıyamadım bay reis?

— Yani başka defa da yakalandın mı?

— Ne münasebet bende enayi suratı var mı baksana...

Papağan

Kız — İlk defa sizinle nişanlandım...
Erkek — Merak etmeyin, bütün esnaf siftahımın iyi olduğunu söyler!..

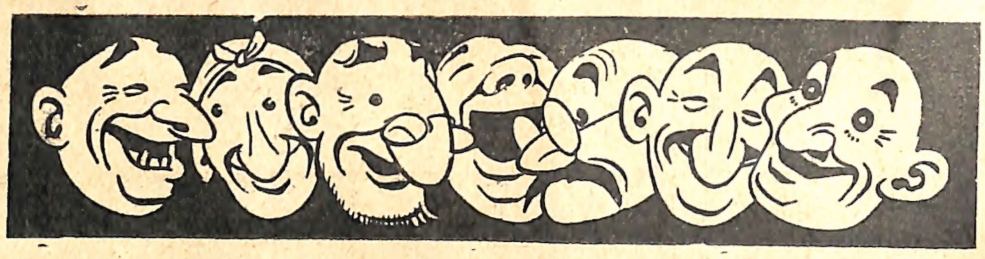

Karikatürün Anketi :

AİLEDE SAADET

Ailede nasıl mesut olunur? Sualile bir anket açtık. Bu işi üstüne alan muharririmiz birçok kadın ve erkek okuyucularına ayni suali sordu. Aldığı cevapları aşağıda sırasile yazıyoruz:

* * *

Yüzünde tırnak izleri hiç eksik olmazdı. Onun tepesindeki saçları senelerden ve dertlerden ziyade refikai hayatının yolduğunu hep bilirdik. Kahvede yorgun yorgun otururken resladım ve hemen sordum:

— Ailede mesut olmak için ne gibi çareler tavsiye edersin?

İçini çekti:

— Basit, dedi, sen haksız isen karının haklı olduğunu kabul edeceksin. Sen haklı isen, yine karının haklı olduğunu kabul edeceksin.

— Aman bu nasıl olur?

— Dinlesene... Hepsi bukadar değil. Sade haklı ve haksız olmak elvermez. Dayanıklı olmak elzemdir vesselâm.

* * *

Kazaklığı meşhurdu. Evde suratından düşen bin parça olurdu. Çoluğu, çocuğu tir tir titrettiğini hep bilirdik.

— Ailede saadet nasıl olur?

Diye sordum. Tramvayda biletçiye kızar gibi hiddetlendi:

— Aile saadeti de ne çeşit kuştur, diye gürledi, işte ben evde astığı astık, kestiği kestik herifimdir. Kaşlarım çatılır, suratım asılırsa herkes kaçacak delik arar, gecelerce eve uğramasam, küfe ile getirilsem kimse ses çıkaramaz. Fakat yine de mesut değilim. Her zaman, her fırsatta bar bar bağırmaktan, hele kaşlarımı daima çatık tutmaktan bıktım usandım. Bunları bıraksam her şey altüst olacak gibi bir hissim var.

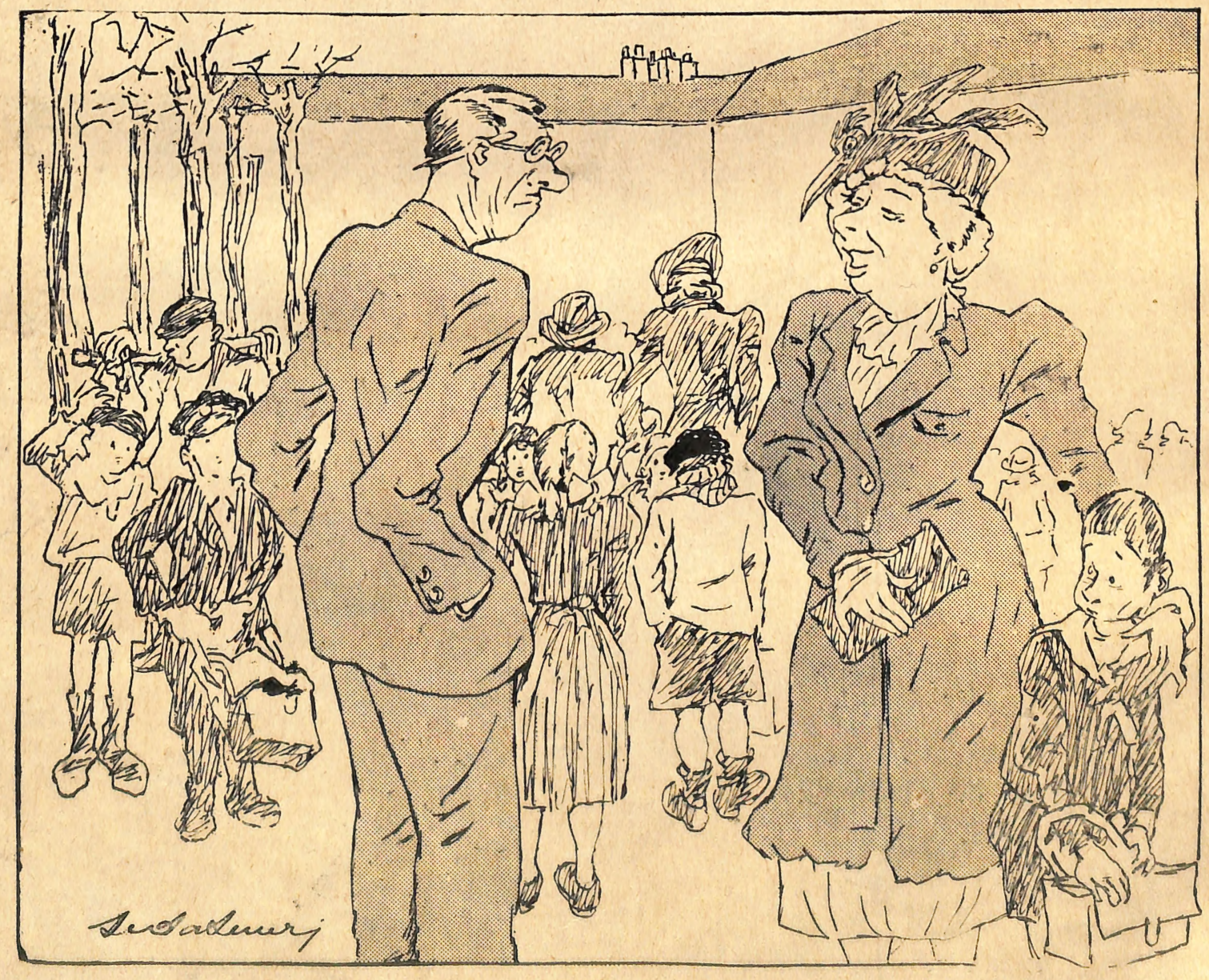

Bayan — Evlâdımı sakın dövmeyin bay öğretmen...
Öğretmen — Ne haddimize bayanım, yalnız siz de eline sakın silâh vermeyin!..

Senelerdenberi bu halet huyuma tesir etti. En canciğer ahbabımla can düşman gibi konuşuyor, teşekkür ederken âdeta hırlıyorum. İllâllah...

* * *

Çelebi adamdı, mağrurdu, üç gün aç kalsa gururuna yedirip alacağını istemezdi. Ne kimseye hakaret eder, ne de en küçük bir istihzaya, bir soğukluğa tahammül edebilirdi. Ona da ayni suali sordum:

Yüzüme birdenbire mânasızlaşan gözlerle baktı:

— Bu mühim mesele, dedi, galiba bir devlet politikası, bir deniz seyahatı gibi. Gün olur aşağıdan güreşirsin, gün olur cebbarlaşırsın. Bazan yol kırıp hiç hesapta olmıyan bir limana iltica iktıza eder, bazan rüzgârın üstüne üstüne gitmek düşer. Velhasıl çalkalanıp gezersin. Hayat arkadaşı denilen mahlûk bir anda dost, bir anda düşmandır. Fakat asıl tehlikeli devreler, dost mu, düşman mı olduğunu sezemediğimiz zamanlardır. Bütün bu manevralar arasında gururunu zedelemeden mesut olmıya fırsat bulanlara ne mutlu!

* * *

— Bir de bayanları dinliyelim.

Dedim, onlara başvurdum. Güzel şoföründen, Buldog köpeğine kadar bütün medenî (!) ihtiyaca malik birisi kırıtarak:

— Erkekler ancak müsrif görünen kadınlarla mesut olurlar, dedi, onların bütün saadeti çalışmaktır. Kazandıklarını bir anda bitirivermeli ki, kendilerini badbaht vehmetmiye vakit bulamasınlar.

* * *

İşe gidiyordu. Kendi hayatını kendisi kazanıyordu. Sualime şöyle cevap verdi:

— Ailede saadet, iki tarafın kazanmasile olur derler. İnanmayın. Çalışan kadının kocası ihmalci oluyor. Öyle küçük hediyelerden vazgeçtik, en büyük ve en zarurî ihtiyaçları bile düşünmüyor. Akşamdan akşama yüz yüze geldiği hayat arkadaşından hiç bir şey beklememek başlı başına bir mesut olmamak sebebidir.

* * *

İhtiyar, beyaz saçlı bir babaanne idi. Gelini ile oğlu baloya gitmişlerdi. Kendisi gibi ak saçlı eşi bir arkadaşile tavla oynuyordu.

— Ailede saadet,

Diye başlıyacak oldum. Sözümü keserek:

— Geçende İstanbula gelen seyyahlara «Bugün kapalı» diye müzeyi göstermemişler...

— Vah vah... Desene yalnız kapıdaki antikaları görüp gittiler!..

—Hayalî bir sözdür, diye cevap verdi, kadın da, erkek de yıllarca onu arar. Sabırlı olanlar ölünceye kadar bir arada yaşıyarak beklerler. Sabırsız olanlar, mütemadiyen arkadaş değiştirerek daha fena, daha ümitsiz bir hale düşerler.

* * *

Yazımı yazarken üçüncü karısından yeni boşanmış bir arkadaş çıkageldi. Omuzumdan uzanarak yazdığımı süzdü ve biraz düşündükten sonra:

— Sana işin doğrusunu söyliyeyim mi ,azizim, dedi, tek başına mesut olmayı beceremiyen iki insan, yanyana gelince hiç mesut olabilir mi?

Üç tecrübeden de mağlûp çıkmış olmasına rağmen ve kendi kendini teselli etmek istediğini sezdiğim halde bana bu son cevap daha haklı göründü. Bilmem ki siz ne dersiniz?

Kulak misafiri

İLKBAHAR

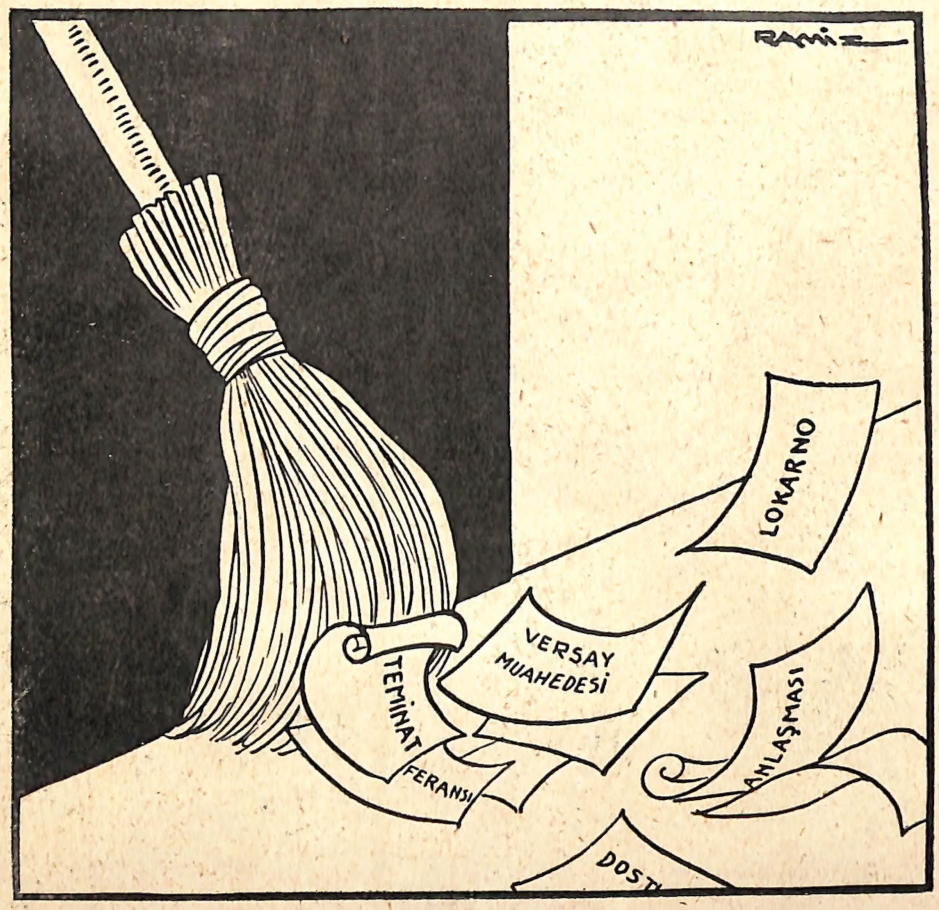

CENEVREDE:

Muahedeler — Boşuna zahmet, politikacılar yine süprüntü yapacaklar!...

AVUSTURYADA:

Salamon — Buradan da hayir kalmadi, çoplenecek başka yer bulmali!..

DÜNYA HALİ BU..

Dünya fiskos ederken omuz omza, yanyana,
Alamanlar yürüdü: Ver elini Viyana!
Bu komşu kendisine tepeden inme geldi,
Zannım, biraz düşüyor göz açmak İtalyana.
Şafak söktü, sadece Çekoslovakya değil,
Fransa da, Rusya da uykusundan uyana!
İkisinden hangisi haklı çıkar, kıyas et,
Milletin biri zara, biri zora dayana?
Bir kendinden baha biç: Başın dara gelince,
Nasıl dert anlatırsın evindeki bayana?
Habeşistan, İspanya, Avusturya, Çin derken,
Korkarım, yeni baştan dünya kana boyana!
Çubuğunu yakarak keyfine bak, dolaş, gez,
Siyaset işlerini bırak bir anlayana.
Allar giyen bir güzel gördüm, dedim ansızın,
«Mutlaka olmuş sana güneş baba, ay ana!»
Bir bakışı gönlüme yetti ateş vermeye,
Gezerim şimdengeri yollarda yana yana.
Bilmem ki anlatır mı sevgilime halimi,
Bir gazel yazdırırsam İstepan Gordikyana?
Önce barış yolunu denersin, Çamdeviren,
Olmazsa başka yoldan girersin Antakyana!

Çamdeviren

TÜR

Pahalılık — Hamdolsun beni de süp
ge sopasile temizlemiye kalksalardı

SEVGİLİYE ŞARKILAR

— 1 —

Kollarım bir beşik olsun sana, ey nazlı bebek;
Dudağım göğsünü ilk busede sanmıştı ipek.
Yüreğimden silemem, çünkü ısındım sana pek,
Sana artık köleyim, kaynadı bir anda kanım.

★

Saramam, örselenir zannedip, asla belini,
Öpemem: İncinecektir.. diye hattâ elini.
Görmüş olsam yere düşmüş saçının bir telini,
Alırım sanki ezilmiş gibi yerlerde canım.

— 2 —

Bir melek koynuma, kim derdi ki, gökten inecek,
Sokulup göğsüme yavrum gibi bir an sinecek.
Sevgilim!.. Böyle gezersen ayağın incinecek:
Sen ipekten yaratıldın, yaraşırsın kucağa.

★

Çardağın altıdır ancak gece bahçemde yerin,
Kararır ay ışığından bile zira ki derin.
Gündüzün elbet odan olmalı bir parça serin:
Çünkü güller edemez fazla tahammül sıcağa.

Necdet Rüştü

TEMİZLİĞİ

AKSAYI ŞARKTA:

Çinli — Anlaşıldı, bu gidişle Japonlar bütün Çini silip süpürecek galiba!

YEDE:

ge ile temizliyorlar, ya maazallah süpür-

İSPANYAD :

Hükûmetçi — Âsiler bir taraftan yıkıyor, bir taraftan süpürüyorlar. Maşallah bir senede memleketi temize havale ettiler!....

— Bizimkiler okadar temiz ayakkabı değildirler ha, bilesin...
— İyi ya, ben de lustrocuyum!...

MOSTRALIK KADIN

Vilâyet merkezinde herhangi bir yenilik deprenmesi olsa Baldıran zade Keskin bey telâşlanırdı.

Küçüklüğündenberi kulağı delik olduğundan havalarda yeni tertip bir sinek bile uçsa haberi olurdu. Böyle sıralarda hemen mahalle kahvesine girer, suratını asarak bir köşeye kurulurdu.

Herkes ortalıkta mühim bir hâdise olduğunu, Keskin beyin çırağı tepeden tırnağa kadar kalaylamasından anlardı.

— Bre kopuk, dünya temelinden sarsılıyor, aklım başımda yok, bu sırada sade istediğim kahveye tepeleme şeker doldurmıya sıkılmıyor musun?

Yahut da:

— Benim derdim bana yetiyor. Bu ana, baba gününde bir de senin burnuma dayadığın buz gibi çayı mı düşüneyim.

Diye gürlerdi. O zaman herkes etrafını alır:

— Hayrola...

— Yine ne var Keskin bey?

Suallerini yağdırır, neticede civar köylerin kız kaçırmadan, küçük hırsızlıklarına kadar bütün yerli havadisleri, İngilizle Almanın neler düşündüklerinden, Amerikanın neler icat ettiğine kadar bütün harici haberleri öğrenirlerdi.

Bir gün Keskin bey garsonu o şekilde haşladı ki, herkes vaziyetin feci olduğunu kestirdi. Malûm suallerden sonra Keskin bey:

— Ne olacak, dedi, Selânikten bir kaç çapulcu Deraliyyeye doğru hareketa geçmişler. Padişahımız efendimizden hürriyet istemişler.

«Hürriyet» kelimesinin ağızdan çıkmasile kahve halkının buz gibi donup kalması bir olmuştu. Fakat Keskin bey padişah düşmanlarına tâ gece yarısına kadar attı, tuttu.

Üç gün sonra önünde davul zurna olduğu halde hürriyet bu vilâyete de girdi. Ve davulla zurnanın hemen arkasında kolu kırmızı beyaz bandajlı Keskin bey yürüyor, her sokak başında hürriyet lehine var kuvvetile söylev veriyordu.

* * *

Trablus harbini herkes yine Keskin beyden duydu. Balkan harbinde delikanlıları Keskin bey gönüllü asker olmıya teşvik etti. Büyük muharebede İttihat ve Terakki fırkasının vilâyet şubesinde en sözü geçer adamı Keskin beydi.

Mütarekede;

— Vatanı sattılar, milleti mahvettiler, diye İtilâfçılar hesabına fırka binasını taşlıyanların başında yine Keskin bey vardı. Camlara en kocaman taşları bizzat fırlattı.

Millî harekâta önceleri, Ali Kemal ağzile:

— Divaneliktir, vatanı büsbütün batırmaktır. İngilize, Amerikaya çete harbile karşı koyulur mu? Teslim olalım, yalvar yakar olalım.

Dedi. Fakat sonraları zafer üstüne zafer kazanıldıkça sözü:

— Ben, bu millet encam kendisini kurtarır, elbirliğile hareket lâzım demedim mi, işte sözüm nasıl çıktı?

Şekline çevirdi. Lâkin bu sefer tırıdağı münasip rüzgârla çevrilemedi, yani ön plâna geçemedi.

Babasından epey mal mülk kalmıştı. Çiftlik çubuk mükemmeldi. Keskin bey fırkaya girdi. Halkevine âza oldu. Toplantılarda nutuk söylemek için yutkunup duruyordu ama, artık devir külâh kapmak devri değildi. Hele cam, pencere taşlamak modaları çoktan geçmişti. Kahvede dünya ahvaline dair lâf edemiyordu. Her gün gazete gelen bir memlekette Keskin beyin palavralarını beşiktekiler bile dinlemiyorlardı. Parayı pek sevdiği için Tayyare cemiyetine büyük büyük ianeler veremiyor, kalemi kuvvetli olmadığı için vilâyet gazetesinde parlak makaleler döşenemiyordu. Keskin beye kala kala bir alkışlamak kalıyordu. Her bayramda siyah elbisesini, melon şapkasını giyiyor, meydana kurulan kürsiye kabil olduğu kadar sokularak kocaman ellerini hatibin gözüne sokacak gibi kaldırıp (Pat, pat) birbirine çarpıyordu.

* * *

Senelerce birinci plânda yaşamış bir adam için bu halin nekadar ezici olduğunu erbabı anlar. Keskin bey de çok muztaripti. Bir şeyler yapmalı, bir yenilik göstermeliydi.

O zamana kadar dünya gailesinden evlenmeyi düşünmemişti. Birdenbire aklına mükemmel bir çare geldi. Arada bir balolar tertip ediliyor, memleketin eşrafı, ileri gelenleri davet olunuyordu. Fakat baloda kadın erkek bir arada eğlenmek lâzımdı. Bunu daha güzüne alan yerli çıkmamıştı. Şu halde...

Şu halde Keskin bey paçaları sıvadı, Bir gün eline küçük bir bavul alarak trene atladı, İstanbulu tuttu. Niyeti basitti:

Yüzüne bakılır, sözü dinlenir, dans bilir bir asrî bayan bulacak, şıpın işi nikâhlıyacak, memlekete dönünce balolarda, çaylı danslarda ortalığa şan üstüne şan verecekti.

* * *

Nikâh muameleleri bitinciye kadar, Keskin bey foksrotu söktü. Tangodan da bir, iki adım öğrendi. Karısı İstanbulun kenar semtlerinde yetişmişti ama, Keskin beyin tereddütlerini birkaç günün içinde sildi süpürdü. Dans ederken pervaneler gibi dönüyordu. Tırnaklarını, suratını, saçlarını boyamasını biliyordu. Hele sinema yıldızlarından kapma öyle jestleri, tavır ve hareketleri vardı ki, Keskin bey mahiyetlerini bilmediği halde medeniyet alâmetleri olduğunu kestirdiği için bunları gördükçe ömrü artıyordu.

Vilâyet merkezine doğru yola çıkmadan evvel, Ayten hanıma etekleri yerleri süpüren, sırtı beline kadar çıplak balo kostümleri, Keskin beye smokin, frak yapıldı. Küçük bavulun yerine iki kocaman valizle hareket edildi.

* * *

Ayten hanımın şehire girişi de, sokakta gezişi de bir hâdise oldu. Kadıncağız kocasından aşırı yüz bulduğu için şımarık bir kontes gibi hareket ediyordu.

Bazan karı kocayı kocaman beygirlere binerek manej yaparken raslıyorlar, bazan tozlu şosede yeni getirttikleri bisikletlerin üstünde pedal çevirirken görüyorlardı.

Hele balolarda bu asrî aile âdeta seyrine doyulmaz bir hal alıyordu. Keskin bey etrafın hayretini gördükçe, yürüdüğü yolun isabetine büsbütün iman getiriyor, mezhebini genişlettikçe genişletiyordu.

Artık evinin kapılarını da iki kanadile açmıştı. Bütün bekârlar, delikanlılar Ayten hanımın çaylı toplantılarına can atar olmuşlardı.

Keskin bey ötede beride «Medenî olalım, sosyete hayatına alışalım» dedikçe, Ayten hanımın adı «Mostralık kadın» a çıkmıştı.

Bilhassa etrafın, alay olsun diye «Dadansan» dediği tedanslarda Ayten hanım, Aşarcı zadelerin genç ve toraman oğlu ile bahçede baş başa gezintiler yaparken, Keskin bey etrafındakilere medeniyet hakkında konferansın birini bitirip ötekine girişiyordu.

* * *

Lâkin bu hayat ancak yedi ay sürdü. Ayten hanım Aşarcızadelerin oğlu ile sırra kadem basınca «Mostralık kadın» ile «Dadansan» kelimeleri, bütün ümidini kaybederek kendisini kalenderliğe kapıp koyuveren Keskin beyin yanında ağıza alınmaz birer lâtife mevzuu, ibret fıkrası olup kaldılar.

İspinoz

TRAMVAY KAVGASI:

— Ka sizde hiç de nezaket yok? En evvel kadınlara yol vermezler?..

— Merak etme madam, benimkine çoktan yol verdim!...

Bir çeşit nişanlı

İş hayatında olduğu gibi aile hayatında da mesut olamamış yaşlıca bir arkadaş yana yakıla anlatıyordu:

— Benim ortanca kızın hali beni adamakıllı düşündürüyor. Biliyorsunuz ki, kendisini altı ay evvel zıpır bir oğlana nişanlamıştık. Gerçi altı ay evvel kendisine verdiğim sıfat bu değildi. «Genç, kabiliyetli, iyi kalbli, biraz toy bir çocuk. Şimdilik aylığı da az. Fakat çalışkanlığı sayesinde inşallah o da artacak» diyordum. Yanılmışım.

Toy bir çocuk diye tavsif ettiğim bu adam öyle hinoğlu hin imiş ki, anlatılmaz. Bize etmediğini bırakmadı. Kız ne de olsa cahil çocuk. Nişanlısını veveâ çok seviyordu. Fakat aşkın gözü kör olmasına rağmen bu oğlanın ne matah olduğunu anlamakta o da gecikmedi. Nişanlı oldukları halde kırk senelik karı koca gibi kavga ediyorlardı.

Uzatmıyalım, bir aile meclisi topladık ve keratanın pasaportunu eline vererek kapı dışarı ettik. Fakat gelgelelim mesele bununla bitmedi. Kıza garip bir hal oldu. Aşk mı çekiyor nedir? Beti benzi soldu, neşesi kaçtı. Eskiden gece yarıları sokaktan geldiği halde şimdi evden dışarı ayak atmak istemiyor. «Halim yok» diyor, mütemadiyen yatağında yatıyor. Gözlerinin etrafı çürüdü; yüzünde bir damla kan kalmadı. Dudakları şişti. Yemiyor, içmiyor. Kendisine yemek götürdüğümüz zaman burnunu tıkıyarak: «Aman göstermeyin. Yemek kokusu duyunca midem bulanıyor, kusacak gibi oluyorum» diyor.

Hâsılı kızın ahvali ruhiyesi bozuldu. Bu oğlanı onun kalbinden çıkarmak için ne yapsam bilmem ki..

Bu sözleri dinliyen ihtiyar arkadaşlardan biri başını salladı:

— Merak etme geçer, dedi, elin züppesine bunca zaman nasıl tahammül ettiğini düşünüp üzülmektedir, geçer.

ZEVK ALMAZMIŞ:

İki ahbap konuşuyorlardı:

— Yahu duydum da şaştım. Bizim Ahmet, ölen karısının kızkardeşini almış, neden?

— Sordum da, bunca yıldır kaynanamın diline alıştım, dedi, bir başkasına alışıncıya kadar çekeceğim sıkıntıyı göze alamadım.

— Ahmet... Benim karıya haber ver, vince takıldım bu akşam biraz geç kalacam!...

Zevk almazmış...

Zengin bir ihtiyar bir otomobil kazası neticesinde yirmi beş yaşındaki oğlunu kaybetmişti. Durmadan ağlıyor, dünyayı kendine zindan ediyordu.

Adamcağızın dindar olduğunu bilen dostları onu bu yoldan teselli etmek istediler ve din ilmindeki derin ihatası ile meşhur bir ihtiyar hoca ile temasa getirdiler.

Hoca şöyle söyledi:

— Oğlunuz çok iyi bir çocuktu. Fakat yaşı icabı biraz havai idi. Sayenizde parası çok olduğu için mütemadiyen Avrupada gezerdi. İstanbulda bulunduğu zaman da ,balolarda, barlarda, eğlence yerlerinde dolaşır ve siz de hemen hemen yüzünü göstermezdi.

— İş benim onu görüp görmememde değil, dedi, bana lâzım olan, onun mesut olmasıydı.

— O halde hiç mükedder olmanıza sebep yok, dedi, onun şimdi cennette olduğunu size temin ederim. Peygamberan hazeratile diz dize oturuyor, meleklerin okudukları ilâhileri, peygamberin baş imamı olan Bilâli Habeş'in okuduğu ezanları dinliyor...

İhtiyar hiddetle cevap verdi:

— Git işine Allah aşkına hoca... Peygamberlerle sohbet, ilâhi, ezan gibi şeyler senin benim gibi ihtiyarları eğlendirir. Şampanya, cazbant, dans ve pokerden başka bir şeyden anlamıyan yirmi beş yaşında bir delikanlı böyle şeylerden ne zevk duyar.

TARİHTEN ÇİZGİLER: HÜRRİYETİ EBEDİYE TEPESİNDE BİR HARP YERİNİN NÜMUNESİ OLARAK YAPILAN MEVKİİ PADİŞAHA GÖSTERİYORLAR:

Padişah — Gördüm, memnun oldum, mahzuz oldum. Burası da bir meydanı gaza demektir...

Maiyetindekilerden biri — Evet efendimiz, böyle bir meydanı gazayı teftiş ve takdis buyurduğunuz için turayı hümayûnlarına «Elgazi» kelimesinin ilâvesine müsaade ve ferman buyurunuz....

Padişah — Mahzuz oldum... Bu meydanı gazadan selâmı encamı şâhanelerimi hemen her tarafa tebliğ ediniz!...

Dostuna borç para veren adam ikisini birden kaybetmiş sayılır.

★

İyi hesaplar ekseriya toparlak değildirler.

★

Bir tek çiviye her şey asılmaz diyorlar. Düşürmeyi göze alırsak neden olmasın?

Ancak memnun olmıyanlar haklarını isterler. İnsanları memnun etmenin nekadar müşkül olduğunu düşünürseniz hak istiyenlerin neden tükenmediğini anlarsınız.

★

Kömür çuvalından beyaz tozlar çıkmazmış. Bu kışta kıyamete boş olmamak şartile ben çuvalın siyah tozuna razıyım.

★

İyi beslenmiyen kedi fare tutmaz. Sebep: Basit, karnının açlığını düşünmekten etrafına bakamaz ki..

Ayni cinsten olan şeylerin içinden seçip almayı sana mı bıraktılar. Artık seçmiye falan bakma. Zira iyilerini zaten evvelce almışlardır.

★

Şatafatlı bir teşekkür karın doyurmazmış. Teşekkür edene göre yanlış, edilene göre doğru bir söz diye işte buna derler.

elini kulağının arkasına siper etti ve merakla sordu:

— Neciymiş, neciymiş, af buyurun işitemedim.

— Deri şirketi müdürüyüm efendim! Bana biraz müsaade efendim. Demin karda ayağım kaydı da... Düştüm efendim, galiba belim zedelendi. Pantalonum buruştu. Şimdi değiştirir gelirim. Osman Nuri bey, misafirlerimiz şerefine hepinizi bu akşam ziyafete davet ediyorum. Bilmiş olun. Ona göre hareket edin.

Topallama taklidi yaparak merdivenlere doğru uzaklaştı. Merdivenin başına gelince asansörü beklemedi, basamaklara doğru fırladı. Biraz kafasını dinleyip sersemlikten kurtulmak için odasına doğru seyirtti.

— 26 —

Ayşe teyzenin topallıyan Sadıkın arkasından koyverdiği kahkaha kesilince Osman Nuri Belma ile konuşmıya başladı:

— Pederiniz, valdeniz hayatta mı Belma hanım?

— Babam sağ Osman Nuri bey.

— Ne iş yapar?

— Komisyoncudur.

— Nasıl adam?

— Tıpkı Necati efendiye benzer ama tıpkı Necati efendiye... Değil mi teyze?..

— Evet, Necati efendiye benzer.

İki kadın da elbise değiştirmek için kalkınca Osman Nuri Necatinin fikrini anlamak istedi:

— Sevgilimi nasıl buldun, dedi, harikulâde değil miymiş?

— Eh... Fena değil.

— Ne demek... Taş olursun Necati, kendine gel de harikulâdeliğini tasdik et. Güldüğü zaman yanakları nasıl çukur çukur oluyor.

— Oluyor..

— Hele elleri, şaheser. Uzun ve güzel...

— Şimdiye kadar dikkat etmemiştim.

— Kaç yaşındadır dersin?

— Ağustos ayında yirmi birini bitirip yirmi ikisine basacak.

— İlâhi Necaticiğim, en ciddî mevzularda bile alayı elden bırakmıyorsun. Maamafih kırk yaşında demediğine şükür. İyi tahmin ettin, ancak okadar olmalı. Şimdi beni dinle. Ben taş çatlasa Belmaya evlenme teklifinde bulunacağım. Reddetmiyeceğine eminim. Hemen nişanlanırız. Tabiî babası da razı olur. Sen gider ağzından girer, burnundan çıkar, benim kayınpederi yola getirirsin.

— Orası kolay ama...

— Aması ne?

— Ya kızın kalbinde başka bir aslan yatıyorsa...

— O tarafı geç... Onun imkânı yoktur. Belma öyle her erkekle konuşup sevişecek mahlûk mu yahu? Öyle bir şey olmadığına kalıbımı basarım. Velâkin mühim mesele başka.. İş bulmak. Asıl ehemmiyetlisi bu.

— Sadık bey Ahmet Yarar'a projelerini gönderdi ya.

— Adam sen de uzaktan uzağa iş olur mu? Bak Necaticiğim, ben ne düşünüyorum. İstanbula gider gitmez Ahmet yararı arıyalım. Nerede oturduğunu biliyor musun?

— Bebek taraflarında diyorlar.

— Bebek taraflarını hallaç pamuğu gibi atarız. Herifin evini buluruz, uşaklarını, hizmetçilerini atlatır huzuruna çıkarız. Tabiî sen de beraber gelirsin. İkimiz birden adamı daha çabuk mat ederiz. Baktık, «Yarın uğrayın», «Falan yerdeki şirket müdürüne müracaat edin» diye atlatıyor. Metelik vermeyiz. Hem giderken ihtiyatlı gidelim, iki üç günlük ekmeğimizi de beraber götürelim. «İş vermedikçe, bizi dinlemedikçe şuradan şuraya ayrılmayız. Sittin sene postu sereriz» diye tehdit edelim. O zaman bizi muhakkak dinler. Önce lâfa sen mi başlarsın.

— Hayır, sen başlarsın.

— Baş üstüne. Şöyle bir nutuk söylerim: Ahmet Yarar bey, siz çok zenginsiniz. Mühim işlerin sahibi bulunuyorsunuz. Bu bir şans meselesidir. Biz sizin, şansı kuvvetli bir zat olduğunuza inanıyoruz. Bu inanmamız havadan gelmiyor. Hiç şanslı bir zat olmasanız iki müthiş reklâm mütahassısı tâ, İstanbuldan kalkıp bu cehennemin dibine kakadar ayağınıza gelirler miydi? Reklâmcılığın yirminci asırda mühim bir ihtisas meselesi olduğu malûmdur. Biz bu işin yüzde yüz erbabıyız. Bizi angaje ederseniz mükemmel bir orduya malik eşsiz bir kumandan mevkiine yükselirsiniz. Malûm ya, harpte plânı kumandan yapar ama, maiyetinde kahramanca dövüşecek askerleri olmayınca plânı ezip suyunu içsin. İşte reklâm ordunuzu biz teşkil edeceğiz. Devrimizde firmalar reklâmla dövüşür. Sizin menfaatlerinizi zafere götüreceğimize eminiz.

— Devam edecek —

— Allaha bin şükür Rebeka, bu saatte Viyanada yahudi olmak istemezdim!..

Dünya Karikatürleri

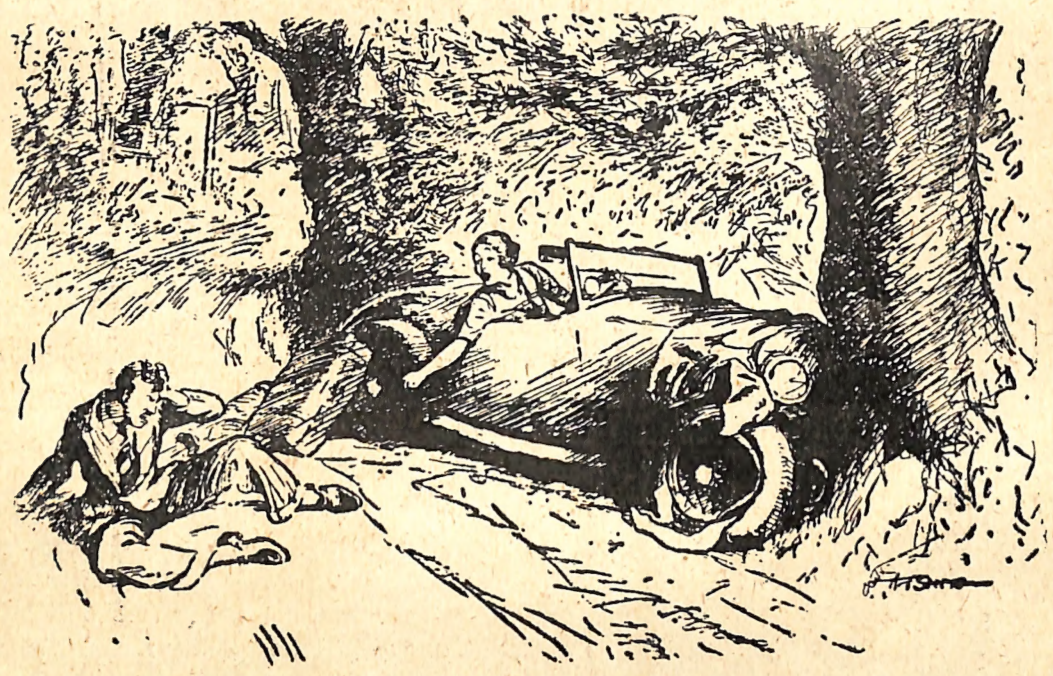

Kadın — Sevgilim artık ben kullanmıyacağım, seyahatimizin sonuna kadar direksiyona sen otur!...

Terliyen düellocu — İnsan kanı dökmekten nefret ederim de ondan titriyorum. Bu işi hasmım kendi kendine yapıverse olmaz mı?...

Meşhur Adamlar

Dört senedenberi büyük bir itina ile «YEDİGÜN» tarafından neşredilen üstat İbrahim Alâettin'in bu büyük eseri tamamlanmış bulunuyor.

MEŞHUR ADAMLAR Ansiklopedisinin her kütüphane için lüzumlu bir eser olduğunu söylemiye hacet görmüyoruz. Meşhur Adamlar Ansiklopedisi dünya yüzünün en meşhur adamlarını, resimleri, hayatları ve eserlerile bir araya toplıyan kıymetli ve eşsiz bir tetkik mahsulüdür.

MEŞHUR ADAMLAR ANSİKLOPEDİSİ 4 nefis cilt içinde 1600 sayfalık muazzam bir eserdir. 9000 isim ve 7500 resim ve levhayı bir arada toplıyan bu güzel eserden kendinizi mahrum etmeyiniz.

Ağaçtaki — Hey canına, amatör şoför dedin mi, benim gibi olmalı. Bak direksiyon hâlâ elimde!...

Yolcu — Köpek için bilet olur mu?
Biletçi — Bilet için köpek olacak değil ya! Elbet olur!...

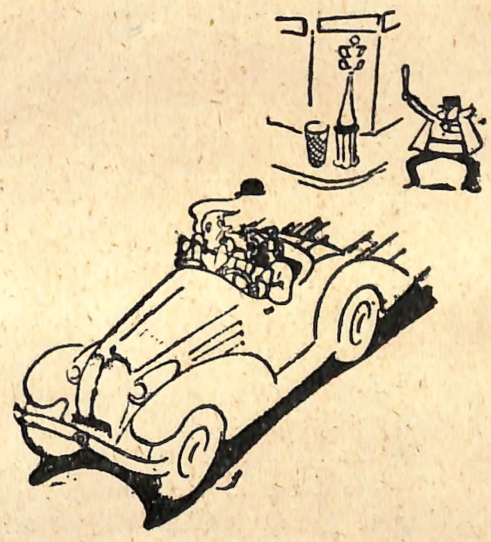

Şoför — Gözüme mavi gözlük taktım takalı, öyle rahatım ki, seyrüsefer işaretlerine aldırmıyorum!...

Polis — Mesleğiniz nedir?
Kazazede — Çok şükür yedek otomobil aksamı alır satarım!..

Hayatın En Birinci Zevki

35.000 bayandan aldığımız teşekkür mektuplarında diyarlar ki; (Âdet zamanlarımız için icat etmiş olduğunuz

Femil ve bağlarını

yalnız o zamanımızda değil, temiz olduğumuz zamanlarda bile seve seve ve zevkle kullanıyoruz ve hakikaten hayatın en lezzetli anlarını yaşıyor ve yumuşak, temiz, ufak, sıcak, misli görülmemiş ihtiraznızdan dolayı size candan teşekkür ediyoruz). Müessesemiz bu samimî mektuplarla müftehirdir.

Neşesiz ve Kırgın

Başı, Dişleri Ağrıyor

Halbuki bi tek GRİPİN Alsa bütün ağrılar geçer, rahat eder.

Ağrılar-Romatizma-Nezle-Grip

GRİPİN

Karşısında derhal rica'te mecbur olur.

Taklitlerinden sakınınız ve her yerde ısrarla Gripin isteyiniz.

4 üncü cildimiz

104 üncü sayı ile dördüncü cilt koleksiyonlarını tamamlıyan okuyucularımız ellerindeki sayıları idarehanemize göndererek hususî kapaklarımızla ciltletebilirler. Dördüncü cildimiz 79 uncu sayıdan başlamakta ve 104 ncü sayımızla tamamlanmaktadır. Cilt ücreti 50 kuruştur.

Koleksiyonlarını dışardan ciltletmek için idarehanemize gönderenler cildiye ve posta ücreti olarak 65 kuruş göndermelidirler. Ciltler bir hafta zarfında ikmal edilerek iade edilir.

Koleksiyonlarını bulundukları yerde ciltletmek istiyen okuyucularımıza 35 kuruş mukabilinde hususî kapaklarımızdan gönderebiliriz.

Koleksiyonlarında noksanı olan okuyucularımız her noksan sayı için cildiye bedeline on kuruş ilâve etmelidirler. Noksan sayıları doğrudan doğruya idarehanemizden celbedebileceğiniz gibi, tekmil bayilerimizden de tedarik edebilirsiniz.

Kolaylık-Şıklık

) Her şeyden evvel kolaylığı arayan spor meraklısı Bayanlar, onlar için yapılmış olan bu sentür-külotları giyerek şıklığı da temin etmiş olurlar. Hututu inceltir. Vücudun tenasübünü düzeltir ve en şedid hareketlerde bile kat'iyyen kaymaz.

Fiyatı: 7 1.2 liradan itibaren.

Satış yeri yalnız : ez

J. Roussel Paris

İSTANBUL, Beyoğlu Tünel meydanı 12 No.lu. Mağazamızı ziyaret ediniz veya 18 No.lu tarifemizi isteyiniz. Fiyatlarımızda büyük tenzilât.

KARİKATÜR

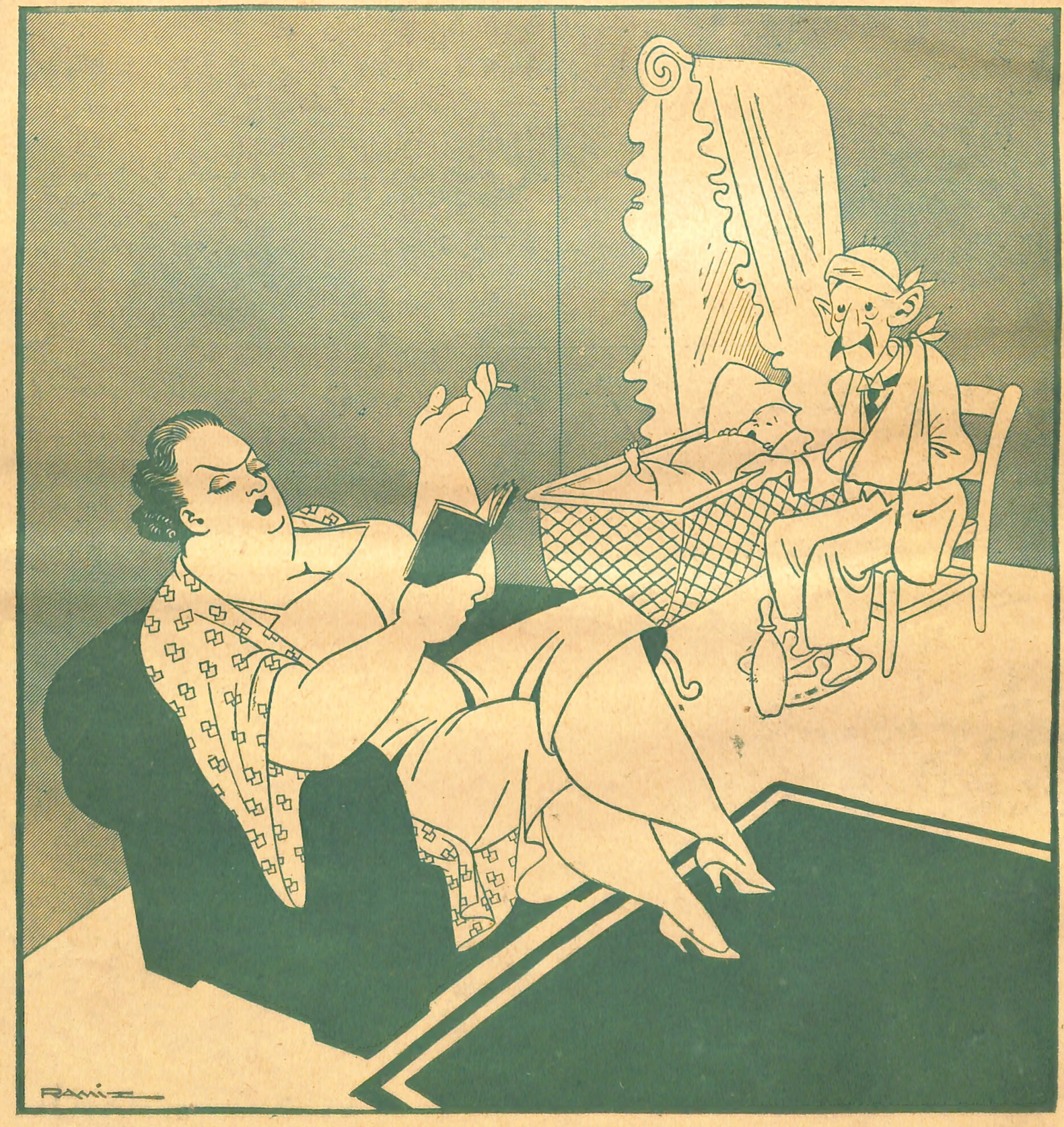

— Karıcığım, evlendiğimiz zaman seni yiyecek kadar severdim. Fakat şimdi...
— Fakat şimdi?..
— O zaman yemediğime bin defa pişmanım!...

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

İmtiyazı alan Neşriyat Müdürü: T. Şükrü